

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/56/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119259654
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Školníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6119259654.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Školníkovej a členiek senátu JUDr. Viery Markovej a JUDr. Renáty Šiškovej v právnej veci žalobcu: PLENTY s. r. o., Mudrochova 2, 835 27 Bratislava - mestská časť Rača, IČO: 46 852 492, zastúpeného DEDÁK & Partners, s. r. o., Suché mýto 1, 811 03 Bratislava - mestská časť Staré mesto, IČO: 50 735 764 proti žalovanému: GRIT STONE s. r. o., Bancíkovej 1/A, 821 03 Bratislava, IČO: 46 307 273, zastúpenému Consilior Iuris s.r.o., Radlinského 51, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 231 157 o zaplatenie istiny 1.650,- eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty 1.000,- eur a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 25Cb/12/2020-207 zo dňa 23.9.2021 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 25Cb/12/2020-207 zo dňa 23.9.2021 z r u š u j e a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zaviazal žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.000,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom II. priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 2.4.2019 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 2.650,- eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 879,55 eura od 19.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 770,45 eura od 30.12.2017 do zaplatenia titulom neuhradenia ceny za montáž a prenájom lešenia v sume 1.650,- eur a titulom zmluvnej pokuty v sume 1.000,- eur a zároveň sa domáhal aj zaplatenia paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur, pričom žalobu odôvodnil tým, že žalovaný si od spoločnosti PERI spol. s r.o. objednal prenájom lešenia s montážou a demontážou na stavbu Nemocnica Bezručova. Žalovaný súhlasil s realizáciou zákazky podľa Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) a spoločnosť za montáž, demontáž a prenájom lešenia vystavovala žalovanému faktúry s lehotou splatnosti 30 dní, avšak žalovaný neuhradil nasledovné faktúry: č. 37400101 so splatnosťou dňa 18.3.2017 vo výške 1.129,20 eura, č. 37400107 so splatnosťou dňa 20.3.2017 vo výške 3.132,30 eura, č. 37000137 so splatnosťou dňa 24.3.2017 vo výške 1.014,77 eura, č. 37001292 so splatnosťou dňa 30.4.2017 vo výške 1.580,- eur, č. 37005546 so splatnosťou dňa 18.11.2017 vo výške 276,- eur, č. 37403439 so splatnosťou dňa 18.12.2017 vo výške 879,55 eura, č. 37006509 so splatnosťou dňa 29.12.2017 vo výške 2.150,- eur, č. 37007345 so splatnosťou dňa 27.1.2018 vo výške 147,28 eura. Spoločnosť postúpila pohľadávky z vyššie uvedených faktúr vo výške 10.309,10 eura vrátane všetkých práv vyplývajúcich z tejto pohľadávky na žalobcu. Po postúpení pohľadávky zanikla jej časť vo výške 2.001,88 eura započítaním a okrem toho žalovaný v splátkach uhradil žalobcovi celkovú sumu 6.657,22 eura. Neuhradená ostala pohľadávka vo výške 1.650,- eur pozostávajúca z faktúry č. 37403439 splatnej dňa 18.12.2017 vo výške 879,55 eura a faktúry č. 37006509 splatnej dňa 29.12.2017 v časti vo výške

770,45 eura. Žalobca voči žalovanému uplatnil tiež nárok na úhradu úrokov z omeškania vo výške 9% ročne od začiatku omeškania až do úplného zaplatenia dlžnej čiastky s tým, že pri určení výšky požadovaného úroku z omeškania vychádzal žalobca z § 369 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka a zároveň si uplatnil žalobou i nárok na zmluvnú pokutu vo výške 1.000,- eur, a to na základe čl. III., písm. D., bod 4 VOP.

3. Ďalej súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku uviedol, že čiastočným rozsudkom č. k. 25Cb/12/2020-114 zo dňa 10.12.2020 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.650,- eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 879,55 eura od 19.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 770,45 eura od 30.12.2017 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur, a to všetko do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že o nároku na náhradu trov konania bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí vo veci samej, pričom o uvedenej časti žalovaného nároku bolo rozhodnuté čiastočným rozsudkom pre uznanie nároku.

4. Súd prvej inštancie uviedol tiež obsah procesnej obrany žalovaného, ktorý v odpore nerozporoval výšku vymáhanej istiny ani výšku úrokov z omeškania a uviedol, že istinu spolu s úrokmi z omeškania a nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky zaplatí žalobcovi do dvoch mesiacov odo dňa podania vyjadrenia s tým, že spornou je však zmluvná pokuta, nakoľko došlo len k postúpeniu faktúr, avšak nedošlo k postúpeniu zmluvnej pokuty, a teda žalobca nie je aktívne legitimovaným subjektom na uplatnenie zmluvnej pokuty voči žalovanému. Okrem toho žalovaný uviedol, že z čl. III., písm. D., bod 4 VOP vyplýva, že nárok na zmluvnú pokutu vzniká len v prípade prerušenia prác alebo v prípade odstúpenia od zmluvy. Ani jedna z týchto dvoch alternatívnych podmienok splnená nebola, teda spoločnosti PERI spol. s r.o. nárok na zmluvnú pokutu nevznikol a nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu. Návrh žalobcu v časti, v ktorej si uplatňuje voči žalovanému zmluvnú pokutu vo výške 1.000,- eur, považuje teda žalovaný za neopodstatnený.

5. V ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie opísal obsah repliky žalobcu a dupliky žalovaného a následne poukázal na ustanovenia § 524 ods. 1, ods. 2, § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 217 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), v nadväznosti na čo ustálil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal aj zaplatenia vyúčtovanej zmluvnej pokuty v sume 1.000,- eur (po rozhodnutí čiastočným rozsudkom). Ďalej uviedol všeobecný výklad týkajúci sa právneho inštitútu zmluvnej pokuty s odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.9.2008 pod sp. zn. 2Cdo/172/2007 a rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 25.6.2002 pod sp. zn. 25Cdo/182/2001 s tým, že žalobca si uplatnil zmluvnú pokutu za porušovanie zmluvy tým, že žalovaný bol v omeškaní s platením nájomného. Za porušenie zmluvy realizovať platby nájomného včas bolo dohodnuté právo žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 1.700,- eur. Súd prvej inštancie ustálil, že žalobcom uplatňovaná zmluvná pokuta je v súlade s uzavretou zmluvou, resp. všeobecnými obchodnými podmienkami a dojednanie o zmluvnej pokute zároveň spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti. Zmluvná pokuta bola síce dojednaná vo všeobecných obchodných podmienkach prenajímateľa, avšak predmetný obchod bol jednoznačne identifikovaný číslom a označením zákazky na všetkých relevantných dokumentoch a je tak nezameniteľný s iným obchodným prípadom. Predmetné VOP boli zároveň datované a podpísané samotným žalovaným. Vzhľadom k tomu súd prvej inštancie žalovaného zaviazal na zostávajúcu časť uplatneného nároku pozostávajúceho zo zmluvnej pokuty v sume 1.000,- eur. Argumenty žalovaného a na nich postavenú obranu považoval súd prvej inštancie za právne irelevantnú, keďže na rozdiel od žalovaného nedospel k záveru, že zmluvná pokuta neprešla na žalobcu postúpením pohľadávky. V oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 19.3.2018 postupca žalovanému oznámil, že predmetnú pohľadávku postupuje žalobcovi vrátane všetkých práv vyplývajúcich z tejto pohľadávky. Takýmito právami sú predovšetkým práva veriteľa na zabezpečenie pohľadávky, t.j. aj práva vyplývajúce zo zmluvnej pokuty. Rovnako podľa súdu prvej inštancie nemožno súhlasiť s argumentom žalovaného, že pohľadávka vyplývajúca zo zmluvnej pokuty nie je splatná, nakoľko doposiaľ nebol na jej úhradu vyzvaný. V zmysle právnej teórie, ako aj konštantnej judikatúry totiž možno považovať za takú výzvu aj samotnú žalobu doručенú žalovanému, pričom pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 CSP a keďže v tomto konaní mal plný úspech žalobca, súd prvej inštancie mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie v celom rozsahu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP a odvolacím návrhom sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a žalovanému prizná voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100%. Žalovaný v odvolaní namietal nesprávnosť rozsudku v celom rozsahu, nakoľko v konaní pred súdom prvej inštancie nebola zo strany žalobcu preukázaná aktívna vecná legitímácia, keďže žalobca nepreukázal, že zo spoločnosti PERI spol. s r.o., IČO: 35 696 541 došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, ktorá je predmetom tohto konania. Žalobca v súdnom konaní nepredložil riadne uzatvorenú zmluvu o postúpení pohľadávky a do súdneho spisu založil iba oznámenie, ktoré však samo osebe nemá všetky náležitosti riadnej zmluvy o postúpení pohľadávky, čo bolo zo strany žalobcu namietané. Na základe vyššie uvedeného tak má žalovaný za to, že neboli splnené hmotnoprávne ani procesnoprávne predpoklady na priznanie nároku žalobcovi. Oznámením o postúpení pohľadávky podľa právneho názoru žalovaného nedošlo k platnému postúpeniu zmluvnej pokuty zo spoločnosti PERI spol. s r.o. na žalobcu, nakoľko zmluvná pokuta nie je príslušenstvom alebo právom spojeným s postúpenou pohľadávkou ako uvádza súd prvej inštancie, ale ide o samostatný právny nárok. Podľa žalovaného mala byť pohľadávka v podobe nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty v oznámení o postúpení pohľadávky samostatne vymedzená spolu s ostatnými postúpenými pohľadávkami. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa vyžaduje, aby všetky postúpené pohľadávky boli v zmluve určito a zrozumiteľne špecifikované. Žalobca tak nie je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia predmetnej zmluvnej pokuty, pričom súd prvej inštancie v tomto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Ďalej žalovaný v odvolaní namietal, že v zmysle čl. III., písm. d), bod 4 VOP nie je naplnený predpoklad vzniku zmluvnej pokuty, a to porušenie povinnosti. Z gramatického výkladu predmetného článku VOP nepochybne vyplýva, že nárok na zmluvnú pokutu vzniká len v prípade prerušenia prác alebo v prípade odstúpenia od zmluvy. Nakoľko však nedošlo k porušeniu povinnosti, t.j. nedošlo k prerušeniu prác alebo k odstúpeniu od zmluvy zo strany obchodnej spoločnosti PERI spol. s r.o., žalobcovi, resp. právnemu predchodcovi žalobcu nevznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Ani jedna podmienka z týchto dvoch alternatívnych podmienok splnená nebola, a teda obchodnej spoločnosti PERI spol. s r.o. ani nevznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty a zmluvná pokuta ani nemohla byť postúpená z obchodnej spoločnosti PERI spol. s r.o. na žalobcu, čo podľa žalovaného napíňa odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Zároveň žalovaný v odvolaní poukázal na skutočnosť, že podľa jeho právneho názoru v čase podania žaloby nebola žalovaná zmluvná pokuta ešte splatná, k čomu tiež poznamenal, že splatnosť zmluvnej pokuty nebola medzi stranami sporu písomne dohodnutá vo VOP a ani samotný žalovaný nebol na jej úhradu vyzvaný zo strany žalobcu. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na právny názor uvedený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2014 pod sp. zn. 1MOBdo/6/2011. V zmysle vyššie uvedeného žalovaný považuje uplatnenie zmluvnej pokuty žalobou v tomto konaní za predčasné, nakoľko v čase podania žaloby na súde prvej inštancie nebola žalovaná pohľadávka ešte splatná, čo podľa názoru žalovaného napíňa odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

7. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril podaním svojho právneho zástupcu zo dňa 16.2.2022, v ktorom uviedol, že odvolaním napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne po skutkovej aj právnej stránke, a to tak vo veci samej, ako aj vo veci náhrady trov konania a má za to, že žalovaný nevymedzil odvolacie dôvody v súlade s § 263 a § 365 CSP. V súvislosti s námietkou žalovaného o absencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu žalobca poukázal na § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že ak pôvodný veriteľ, v tomto prípade spoločnosť PERI spol. s r.o. oznámi svojmu dlžníkovi, v tomto prípade žalovanému, že pohľadávku, ktorú voči nemu má, postúpil tretej osobe, v tomto prípade žalobcovi, právnou skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník (žalovaný) plniť novému veriteľovi (žalobcovi) s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je oznámenie jeho pôvodného veriteľa, samozrejme za predpokladu, že oznámenie spĺňa náležitosti právneho úkonu, teda je určité a zrozumiteľné a bolo urobené vážne a slobodne. Ďalšia podstatná skutočnosť je, že po postúpení pohľadávky žalovaný uhradil žalobcovi (nie pôvodnému veriteľovi) sumu vo výške 6.657,22 eura, z čoho je podľa žalobcu zrejmé, že žalovaný oznámenie o postúpení akceptoval, v dôsledku čoho sa namietanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zo strany žalovaného javí ako účelové. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že predmetom postúpenia nebola zmluvná pokuta, žalobca poukázal na § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s tým, že aj v oznámení o postúpení pohľadávky bolo explicitne uvedené, že na žalobcu boli postúpené pohľadávky vrátane všetkých práv vyplývajúcich z týchto pohľadávok. Podľa ustálenej súdnej praxe práva spojené s pohľadávkou sú najmä práva veriteľa na zabezpečenie

pohľadávky, medzi ktoré nepochybne patrí tiež zmluvná pokuta. Pohľadávka, ktorá je zabezpečená zmluvnou pokutou, prechádza na postupníka vrátane práva na zmluvnú pokutu bez ohľadu na to, či bolo toto právo spojené s pohľadávkou v čase postúpenia pohľadávky už splatné alebo dosiaľ nesplatené, prípadne išlo až o budúci nárok (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 28.2.2007, sp. zn. 33Odo/1624/2006). Žalobca má za to, že je aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie zmluvnej pokuty voči žalovanému. K námietke žalovaného, že v zmysle čl. III., písm. d), bod 4 VOP nie je naplnený predpoklad vzniku zmluvnej pokuty, žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v zmysle tohto článku má zhotoviteľ nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v prípade, že objednávateľ (žalovaný) bude v omeškaní s platbami ceny diela, nájomného alebo kúpnej zmluvy, ak má objednávateľ prvky určené na zhotovenie diela od zhotoviteľa v nájme alebo ich od zhotoviteľa kupuje. V rovnakom prípade má tiež zhotoviteľ právo prerušiť práce, príp. odstúpiť od zmluvy. Všetky tri práva zhotoviteľa, t.j. oprávnenie na prerušenie prác, oprávnenie na odstúpenie od zmluvy, nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty z daného ustanovenia VOP sú viazané na prípad omeškania s platbami ceny diela, nájomného alebo kúpnej zmluvy, ak má objednávateľ prvky určené na zhotovenie diela od zhotoviteľa v nájme alebo ich od zhotoviteľa kupuje, a teda podľa názoru žalobcu ak sa vo VOP používa formulácia „v takom prípade“, nemyslí sa tým v prípade prerušenia prác alebo odstúpenia od zmluvy, ale výlučne v prípade omeškania s platbou. Iný výklad tohto ustanovenia nie je podľa žalobcu prípustný. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný v odvolaní namieta aj splatnosť zmluvnej pokuty napriek tomu, že aj tento argument bol žalobcom aj samotným súdom prvej inštancie riadne vyvrátený. Ak teda žalovaný namieta splatnosť zmluvnej pokuty, pretože nebol vyzvaný na jej zaplatenie, ku kvalifikovanej výzve došlo doručením platobného rozkazu žalovanému spolu s návrhom na jeho vydanie, a teda zmluvná pokuta sa stala splatnou a ani tento argument neobstojí. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny a priznal žalobcovi trovy odvolacieho konania v plnom rozsahu.

8. Žalovaný v odvolacej replike zo dňa 18.3.2022 prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že podľa jeho názoru dostatočne a v súlade s CSP vymedzil odvolacie dôvody a naopak, má za to, že žalobca v konaní nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu na uplatnenie nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty. Taktiež žalovaný zotrval na tom, že z jeho strany nedošlo k porušeniu povinnosti, a teda spoločnosti PERI spol. s r.o. nevznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty s tým, že i pokiaľ by tento nárok vznikol, tak takáto pohľadávka nebola postúpená zo spoločnosti PERI spol. s r.o. na žalobcu.

9. Odvolacia duplika nebola zo strany žalobcu predložená, pričom rovnopis odvolacej repliky žalovaného zo dňa 18.3.2022 spolu s výzvou na predloženie vyjadrenia v lehote 10 dní od doručenia bol súdom prvej inštancie doručený právnomu zástupcovi žalobcu dňa 12.4.2022.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého rozsudku v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného (§ 379 a 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, po oboznámení sa s procesným postupom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je sčasti dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Zo znenia § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

12. Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

13. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

14. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

15. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi

alebo doiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

16. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

17. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

18. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

19. Podľa čl. 6 ods. 1 Základných princípov CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

20. Podľa čl. 8 Základných princípov CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

21. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

22. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

23. Podľa § 150 ods. 2 CSP na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

24. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

25. Podľa § 151 ods. 2 CSP ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

26. Podľa § 187 ods. 1 CSP za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

27. Podľa § 187 ods. 2 CSP dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

28. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

29. Podľa § 191 ods. 2 CSP vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

30. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

31. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

32. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

33. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa predmetnou žalobou domáhal voči žalovanému zaplataenia neuhradenej ceny za nájom, montáž a demontáž lešenia v sume 1.650,- eur s príslušenstvom predstavujúcim úroky z omeškania a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ako aj zaplataenia zmluvnej pokuty v sume 1.000,- eur uplatňovanej žalobcom v zmysle čl. III., písm. D, bod 4 Všeobecných obchodných podmienok PERI spol. s r.o. riadne potvrdených žalovaným dňa 4.10.2016 (ďalej len „VOP“) a priamo súvisiacej s daným obchodným prípadom a s oneskorenou úhradou faktúr, ktoré boli predmetom postúpenia pohľadávok obchodnou spoločnosťou PERI spol. s r.o., IČO: 35 696 541 ako postupcom na žalobcu ako postupníka. O procesnom nároku zodpovedajúcom nároku na zaplataenie istiny 1.650,- eur s príslušenstvom súd prvej inštancie rozhodol čiastočným rozsudkom pre uznanie nároku č. k. 25Cb/12/2020-114 zo dňa 10.12.2020, v dôsledku čoho predmetom sporu zostal už len procesný nárok žalobcu na zaplataenie zmluvnej pokuty v sume 1.000,- eur, o ktorom súd prvej inštancie následne rozhodol napadnutým rozsudkom č. k. 25Cb/12/2020-207 zo dňa 23.9.2021.

34. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, s obsahom napadnutého rozsudku a s konaním, ktoré predchádzalo jeho vyhláseniu, ako aj s obsahom odvolania žalovaného a s obsahom následných odvolacích vyjadrení oboch strán sporu odvolací súd ustálil, že medzi sporovými stranami nebola v priebehu konania pred súdom prvej inštancie sporná skutočnosť, že v danom prípade došlo na strane žalovaného k omeškaniu s plnením záväzkov vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu založeného objednávkou žalovaného zo dňa 3.10.2016 akceptovanou právnym predchodcom žalobcu, ktoré boli následne predmetom postúpenia pohľadávok z postupcu (PERI spol. s r.o., IČO: 35 696 541) na postupníka (žalobca) a rovnako nebola sporná existencia VOP potvrdených žalovaným, ktoré podľa ich čl. I., písm. A boli neoddeliteľnou súčasťou každej nájomnej zmluvy a i každej objednávky na nájom debniacich a lešenárskych systémov PERI s príslušenstvom. Spornými boli v konaní otázky aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, splatnosti zmluvnej pokuty s odkazom na absenciu výzvy žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu na zaplataenie zmluvnej pokuty, ako aj naplnenie zmluvnej podmienky uplatňovania práva a nároku na zaplataenie zmluvnej pokuty upravenej v čl. III., písm. D, bod 4 VOP, pričom tento okruh sporných otázok v podstate zodpovedá aj odvolacej argumentácii žalovaného.

35. Ako neopodstatnenú vyhodnotil odvolací súd odvolaciu námietku žalovaného týkajúcu sa nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie zo strany žalobcu, ktorú žalovaný založil jednak na nepredložení riadne uzatvorenej zmluvy o postúpení pohľadávky, keď žalobca do súdneho spisu založil iba oznámenie o postúpení pohľadávky a jednak na tvrdení, že nedošlo k platnému postúpeniu zmluvnej pokuty zo spoločnosti PERI spol. s r.o. na žalobcu, nakoľko zmluvná pokuta nie je príslušenstvom alebo právom spojeným s postúpenou pohľadávkou, ale ide o samostatný právny nárok s tým, že podľa žalovaného mala byť pohľadávka v podobe nároku na zaplataenie zmluvnej pokuty v oznámení o postúpení pohľadávky samostatne vymedzená spolu s ostatnými postúpenými pohľadávkami. Súd prvej inštancie ustálil v tomto smere správny záver, pričom neopodstatnenosť tejto odvolacej námietky žalovaného priamo vyplýva nielen z formulácie predmetného oznámenia o postúpení pohľadávky o postúpení aj všetkých práv vyplývajúcich z postúpených pohľadávok, ale predovšetkým z dikcie ustanovenia § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z ktorého je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že s postúpenou pohľadávkou prechádza bez ďalšieho aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené, pričom právo na dohodnutú zmluvnú pokutu je nepochybne nutné považovať za právo spojené s pohľadávkou, keďže ide o jednu z foriem zabezpečenia pohľadávky, čo je jednoznačné zo zaradenia právneho inštitútu zmluvnej pokuty pod právnú úpravu zabezpečenia záväzkov v ôsmej časti, prvej hlave, piatom oddiele Občianskeho zákonníka, ako aj v tretej časti, hlave I, diele VI Obchodného zákonníka. Na vyššie uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že zmluvná pokuta ako právo spojené s pohľadávkou je následne uplatňovaná ako samostatný nárok. Irelevantnosť argumentácie žalovaného s odkazom na nepredloženie zmluvy o postúpení pohľadávky, ale predloženie

len oznámenia postupcu (PERI spol. s r.o., IČO: 35 696 541) zo dňa 19.3.2018 adresovaného žalovanému o postúpení pohľadávky, vo vzťahu ku ktorému žalovaný navyše v priebehu konania a ani v odvolaní nespochybnil jeho doručenie, priamo vyplýva z dikcie ustanovenia § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka a v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na právnu vetu vyplývajúcu z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.6.2003 pod sp. zn. 4Obo/210/2001, publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2003 pod číslom 119), ktorá znie: „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“.

36. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal aj s procesnou obranou žalovaného spočívajúcou v námietke, že v čase podania žaloby nebola žalovaná zmluvná pokuta ešte splatná vzhľadom na absenciu výzvy na jej úhradu, keď súd prvej inštancie v tomto smere správne ustálil, že pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku a kvalifikovanou výzvou je aj samotná žaloba následne doručená žalovanému. K tomu odvolací súd len dodáva, že otázka konkrétneho dátumu splatnosti zmluvnej pokuty v súvislosti s absenciou výzvy na zaplatenie zmluvnej pokuty by bola pre rozhodovanie v danom prípade relevantná len v prípade, ak by žalovaný spolu s nárokom na zaplatenie zmluvnej pokuty uplatňoval aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zo zmluvnej pokuty, čo však nie je daný prípad, v dôsledku čoho odvolací súd aj túto odvolaciu námietku žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú.

37. Podľa čl. III., písm. D, bod 4 VOP zhotoviteľ je oprávnený prerušiť práce, prípadne odstúpiť od tejto zmluvy v prípade, že objednávateľ bude v omeškaní s platbami ceny diela, nájomného alebo kúpnej zmluvy, ak má objednávateľ prvky určené na zhotovenie diela od zhotoviteľa v nájme alebo ich od zhotoviteľa kupuje. V takom prípade má zhotoviteľ nárok na zaplatenie už vykonaných prác a zmluvnej pokuty vo výške 1.700,- eur.

38. Vo vzťahu k ďalšej odvolacej argumentácii žalovaného spočívajúcej v námietke, že v zmysle čl. III., písm. D, bod 4 VOP nie je naplnený predpoklad vzniku zmluvnej pokuty, a to porušenie povinnosti, ktorú žalovaný v odvolaní stotožňoval s prerušením prác alebo s odstúpením od zmluvy zo strany obchodnej spoločnosti PERI spol. s r.o., odvolací súd konštatuje jej čiastočnú dôvodnosť. Súd prvej inštancie správne identifikoval povinnosť, na porušenie ktorej je naviazané právo na zmluvnú pokutu ako povinnosť žalovaného realizovať platby nájomného včas a v tomto smere je odvolacia argumentácia žalovaného nedôvodná, nakoľko v prípade prerušenia prác a odstúpenia od zmluvy jednoznačne ide o výkon práva, a nie o povinnosť. Dôvodnosť odvolacej námietky žalovaného týkajúcej sa čl. III., písm. D, bod 4 VOP však odvolací súd vzhliadol v skutočnosti, že súd prvej inštancie napriek tomu, že žalovaný už v rámci svojej procesnej obrany pred súdom prvej inštancie namietal nenaplnenie podmienok dohodnutých pre uplatňovanie zmluvnej pokuty v čl. III., písm. D, bod 4 VOP, sa dôsledne obsahom dohody, ktorá je v zmysle ustanovenia § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka určujúca pre následné posudzovanie skutkovej a právnej opodstatnenosti uplatňovanej zmluvnej pokuty, nezaoberal a úplne opomenul dôsledne sa vysporiadať s procesnou obranou žalovaného vzťahujúcou sa k samotnému základu žalobcom uplatňovaného nároku na zmluvnú pokutu, keď konkrétny obsah sporného čl. III., písm. D, bod 4 VOP vo všetkých jeho súvislostiach nepodrobil riadnemu hodnoteniu a tým v podstate nedal žiadnu odpoveď na jednu z kľúčových otázok podstatného významu pre meritórne rozhodnutie. Odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie opomenutím dôsledného vysporiadania sa s obsahom dohody zmluvných strán o zmluvnej pokute obsiahnutej v spornom článku VOP vo všetkých z neho vyplývajúcich súvislostiach významným spôsobom pochybil, pričom z druhej vety čl. III., písm. D, bod 4 VOP je možné za súčasného skutkového stavu odvodiť predbežný záver o naviazaní vzniku práva na zmluvnú pokutu nielen na omeškanie objednávateľa s platbami nájomného (porušenie povinnosti), ale aj na výkon práva spočívajúceho buď v prerušení prác alebo v odstúpení od zmluvy. Konečný záver k tejto otázke však bude možné prijať len po dôslednom vyhodnotení a výklade sporného ustanovenia VOP a po vyhodnotení s tým súvisiacich tvrdení sporových strán, prípadne aj za vyžiadania ďalších skutkových tvrdení postupom podľa § 150 ods. 2 CSP, ako aj v tej súvislosti produkovaných dôkazov. Vzhľadom na absenciu akéhokoľvek hodnotenia a následného záveru súdu prvej inštancie vo vzťahu k výkladu tohto sporného ustanovenia VOP a na to nadväzujúceho

vyhodnotenia konkrétnych skutkových okolností danej kauzy je nutné napadnutý rozsudok v tomto smere považovať za rozhodnutie, ktoré nedáva náležité a jednoznačné komplexné odpovede na všetky svojím obsahom zásadné otázky vyplývajúce z prostriedkov procesného útoku žalobcu a procesnej obrany žalovaného. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ako sa súd prvej inštancie s predmetnou formuláciou dojednania o zmluvnej pokute vzhľadom na jej znenie a obsah procesnej obrany žalovaného vysporiadal.

39. V nadväznosti na vyššie uvedené odvolací súd podporne poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky týkajúce sa prípadu obdobnej dohody o zmluvnej pokute ako v danom prípade, a to rozsudok zo dňa 31.1.2008 pod sp. zn. 1ObdoV/119/2005, v ktorom najvyšší súd uviedol, že „Citované ustanovenie (§ 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka – poznámka odvolacieho súdu) upravuje špeciálny zabezpečovací inštitút – zmluvnú pokutu. Zmluvnú pokutu si účastníci môžu dohodnúť pre prípad nesplnenia záväzku vôbec, alebo pre prípad porušenia akejkoľvek inej zmluvnej povinnosti, a to bez ohľadu na to, či veriteľovi vznikla škoda“ a ďalej uviedol, že „Súčasťou zmluvy je aj dohoda o zmluvnej pokute, obsiahnutá v článku VIII. bode 4, v tomto znení: „V prípade odstúpenia od zmluvy predávajúcim pre porušenie povinnosti kupujúcim, týkajúce sa splatenia kúpnej ceny s príslušenstvom v stanovených lehotách a výškach v čl. IV. tejto zmluvy, zaplatí kupujúci zmluvnú pokutu vo výške 30% z kúpnej ceny, a to v lehote stanovenej predávajúcim“ a ďalej, že „Je potrebné prisvedčiť dovolateľovi, že výklad citovaného článku zmluvy odvolacím súdom nie je správny. Zmluvná pokuta nie je viazaná na odstúpenie od zmluvy, ale je viazaná na porušenie zmluvnej povinnosti splatiť kúpnu cenu s príslušenstvom v stanovených lehotách a výškach v zmysle článku IV. zmluvy, avšak na to, aby sa veriteľ mohol domáhať jej zaplatenia, musel za porušenie uvedenej povinnosti odstúpiť od zmluvy. Medzi účastníkmi nie je sporné, že právny predchodca porušil povinnosť riadne a včas platiť splátky kúpnej ceny, a preto žalobca od zmluvy odstúpil“.

40. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a znenie citovaných zákonných ustanovení je odvolací súd nútený konštatovať, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku náležitým a presvedčivým spôsobom nezdôvodnil svoje meritórne rozhodnutie, nakoľko bez náležitej a dôslednej argumentácie svoje rozhodnutie postavil na závere, ktorý nie je podložený žiadnym komplexným hodnotením obsahu dohody zmluvných strán o zmluvnej pokute a následným aplikovaním záverov takéhoto hodnotenia na zistené skutkové okolnosti vyplývajúce z tvrdení sporových strán a z nimi predložených dôkazov.

41. Vzhľadom na vyššie uvedené závažné nedostatky odôvodnenia napadnutého rozsudku nedávajúceho celistvé odpovede na niektoré z otázok podstatných pre daný spor, ktoré by bolo objektívne možné považovať za relevantné, náležité, zrozumiteľné a presvedčivé zdôvodnenie rozhodnutia súdu, odvolací súd konštatuje čiastočnú opodstatnenosť žalovaným v odvolaní uplatnených odvolacích dôvodov, ktorá však napriek jej čiastočnosti zakladá dôvodnosť záveru odvolacieho súdu o potrebe zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolacím súdom konštatovaný záver je daný predovšetkým tým, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal komplexne a vo vzájomnej súvislosti so všetkými skutočnosťami majúcimi podstatný význam pre rozhodnutie vo veci samej, ktoré doposiaľ nesporne vyplynuli z vykonaného dokazovania a z ktorých časť súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku v hodnotiacej časti odôvodnenia ani nespomenul, z čoho možno vyvodiť, že vo vzťahu k nim vôbec nepristúpil k ich hodnoteniu; v napadnutom rozsudku absentuje náležité, presvedčivé a zrozumiteľné odôvodnenie podstatných skutočností a okolností daného prípadu, keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku konkrétnemu obsahu predmetnej dohody o zmluvnej pokute obsahuje zatiaľ len čiastkové závery, v dôsledku čoho predmetné meritórne rozhodnutie nedáva komplexné relevantné a logické odpovede na otázky zásadného významu, čo v danom prípade vo svojej podstate znemožňuje tak riadny odvolací prieskum vo vzťahu k meritórnemu výroku, ako aj upiera stranám sporu možnosť pochopiť dôvody napadnutého rozhodnutia a v závislosti od toho formulovať vecné odvolacie dôvody.

42. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry EŠLP. Judikatúra tohto súdu ale nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994,

séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie v náleze III. ÚS 119/03-30. Vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

43. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozsudku (§ 220 ods. 2, 3 CSP) je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozsudku predovšetkým je preukázať správnosť rozhodnutia a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t.j. musí byť preskúmateľné.

44. Vzhľadom na potrebu zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie v časti meritórneho výroku I. je nevyhnutné zrušiť aj od neho závislý výrok II. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania.

45. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP v spojení s § 391 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude v intenciách vyššie uvedeného opätovne vec prejednať procesným postupom súladným s príslušnými zákonnými ustanoveniami a znovu vo veci rozhodnúť s prihliadnutím na zistený skutkový a právny stav s tým, že povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne sa dôsledne zaoberať a vysporiadať jednak s obsahom sporného ustanovenia čl. III., písm. D, bod 4 VOP, ako aj s tým súvisiacou argumentáciou oboch strán sporu. Súd prvej inštancie bude v ďalšom konaní postupovať v závislosti od procesných návrhov strán sporu realizovaných v súlade s princípom kontradiktórnosti civilného súdneho procesu s tým, že v prípade potreby zistenia podstatných a rozhodujúcich skutočností má súd prvej inštancie možnosť aplikovať postup predpokladaný ustanovením § 150 ods. 2 CSP a požiadať strany sporu o ďalšie skutkové tvrdenia. Súd prvej inštancie je povinný dôsledne sa vysporiadať aj so všetkými rozpormi v tvrdeniach strán sporu, ako aj so všetkými stranami sporu predloženými, označenými a navrhnutými dôkazmi, a to všetko za účelom dôsledného ustálenia skutkového stavu, ktorý bude súd prvej inštancie následne povinný náležitým spôsobom právne posúdiť v intenciách príslušnej právnej úpravy vzťahujúcej sa na daný spor za rešpektovania zásady viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu vyplývajúcej z ustanovenia § 391 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie bude v ďalšom konaní povinný dôsledne sa zaoberať a vysporiadať s jednotlivými aspektmi procesného útoku žalobcu a procesnej obrany žalovaného, a to komplexne tak, aby nové rozhodnutie vo veci poskytlo stranám sporu náležité a presvedčivé odpovede na všetky podstatné otázky súvisiace s meritom veci a s predmetným sporom, ktoré tvoria zásadnú časť ich argumentácie. Svoje nové rozhodnutie vo veci je súd prvej inštancie povinný odôvodniť spôsobom zodpovedajúcim dikcii ustanovenia § 220 ods. 2 CSP a v odôvodnení sa vysporiadať nielen so všetkými podstatnými skutočnosťami tvrdenými stranami sporu a s rozpormi v ich tvrdeniach v nadväznosti na vykonané dôkazy, ale aj so všetkými skutočnosťami majúcimi podstatný význam pre konanie a procesný postup súdu, pričom z odôvodnenia rozhodnutia musí byť aj zrejmé, ktoré z navrhnutých dôkazov súd prvej inštancie vykonal a ktoré nevykonal a z akých dôvodov, ako vyhodnotil konkrétne tvrdenia a dôkazy predložené stranami sporu a aké z nich vyvodil právne závery, vrátane toho, na základe akých zákonných ustanovení jednotlivé aspekty sporu posudzoval.

46. O náhrade trov konania, a to vrátane trov odvolacieho konania v súvislosti s odvolaním žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 25Cb/12/2020-207 zo dňa 23.9.2021, rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

47. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).